

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 128.

Tredie Sæssion.

43de Møde.

Mandagen den 15de December

(Fortf.)

Ordføreren (fortf.): Dersom vi derimod vedtage denne Udgift, og det omtalte Lovforslag siden skulde komme for, maaskee allerede i denne Sæssion — det veed jeg imidlertid ikke — vil Thinget, dersom det siden skulde komme til den Beslutning, at Stutteriet bør nedlægges, dog ikke hermed have gjort Noget, som kunde være til Ginder herfor, idet den bevilgede Sum naturligtvis i saa Fald ikke vil blive anvendt. Det er denne Betragtning, der har ledet Udvalget ved dets Indstilling. Med Hensyn til Landstutterierne er Forholdet derimod et ganske andet; om der end iaar der ikke kommer nogen ny Hingst til, kan dets Virksomhed meget godt fortsættes med de Kræfter, som allerede Hayes, og om hvilke man mener, at de snarere ere for store end for ringe.

Jesperen; Jeg vil bede Thinget nøie at lægge Mærke til, hvad der i dette Dieblik blev udtalt, og hvad ogsaa fra andre Sider foreligger, nemlig, at naaget vi, jeg troer vel i en Snees Aar, have havt et Stamstutteri af Fuldblodsheste ved Frederiksberg, er dette nu ved sine egne Kræfter og ved Hjælp af de mangfoldige Penge, som det har kostet Staten, bragt i den Forfatning, at, dersom der ikke fra Udlandet indkjøbes en kostbar Fuldblodshingst, saa gaaer det til Grunde (Hør!). Jeg vil spørge, er det en opmuntrende Tale at sige: I skulle nu give 5,000 Rbd. til et Extraindkøb for det Fuldblodsstutteri, hvorpaa vi alt have kostet saa meget, for at det kan blive holdt vedlige; for at opretholde det har Staten udgivet mangfoldige Penge, men nu er det sunket saaledes sammen, at det ikke mere kan rekruttere sig selv. Er det indbydende, mine

Herrer, ja, saa bevilg de 5,000 Rbd; men det forstkrer jeg Dem paa, bevilger De dem efter Udvalgets Forslag, hvori det rigtig nok ikke udtrykkeligt hedder, at de udelukkende skulle anvendes dertil (Hør!), saa bliver Fuldblodshingsten kjøbt og koster de 5,000 Rbd.

Boserup: Ja, jeg er nødt til i denne Anledning at gjentage, hvad jeg tidligere sagde, at Forslaget efter min Mening ikke er stillet rigtigt af den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig. Vil han, at vi skulle nægte Pengene til Fuldblodshingsten, saa maatte han have stillet sit Forslag saaledes, at Rigsdagen skulde anmode Regjeringen om, strax at sælge Alt hvad der var i Behov af Fuldblod (Jesperen: Nei); thi et Stutteri uden Hingste er ikke noget heldigt Stutteri (Katter), det kan ikke vedblive at være bestaaende, men gaaer sin Oplosning imøde; og, da der ikke er nogen anden god Fuldblodshingst ved Stutteriet end den, som er over 20 Aar, og som maaskee er død eller udygtig, inden Forhandlingen om Hingsten er ophørt, saa kan det ikke blive bestaaende, hvis Summen ikke bevilges. Dersom den ærede Rigsdagsmand havde stillet sit Forslag saaledes, at vi skulde vedtage, at Fuldblodsstutteriet aldeles skulde ophøre, saa havde han derved sat mig i nogen Forlegenhed med, hvorledes jeg skulde stemme; thi jeg maa være enig i, at det er meget beklageligt, efterat der i saa lang Tid har været et Fuldblodsstutteri, at det da ikke kan holde sig selv vedlige.

B. Christensen: Ja, jeg maa tilstaae, at, skjøndt jeg formoder, at jeg, naar dette Spørgsmaal engang foreligger til endelig Afgjorelse, vil være tilbøielig til at stemme mod min ærede Gjenbo, Rigsdagsmanden fra Thyen (Jesperen), saa forekommer det mig dog, at Udvalget i dette Dieblik har gjort ret i at skjelne imellem Landstutteriet og det frederiks-